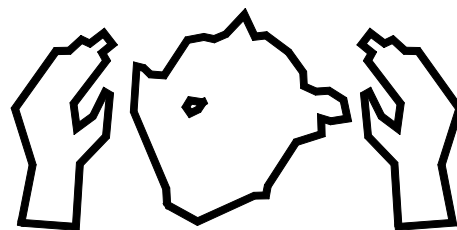

Mieninfo

Nr 4 / 2015 December 2015, januari och februari 2016.

Red: Jan Sikkema 0459-851 30 / Eivor Lindstrand 0459-851 22

Thea Johansson 0459-851 46 / Björn Jäderås 0459-851 43

Adress: Hakefors 3, 362 92 Tingsryd

e-post: info@bjk.g.se

webbida: www.miengruppen.se

Kaffekalaset

I Bygdegården den 25 oktober då Ferdinand fotade.

Julen

Miengädda med pepparrotssås
Någon bättre julaftonsmiddag går ej att fås
Till efterrätten jag lagar till en gotländsk
saffranspannkaka. Vad gott det ska smaka!

Skinka, revbensspjäll, köttbullar och inlagd sill,
”dopp i grytan”, de rätterna kan jag ej heller vara utan
På Nyårsafton blir jag bjuden på hummer, ostron och rysk kaviar
Till det ett glas champagne vi tar

Nyårsafton och önskningar hör liksom till
Då kan man önska sig vad man vill
Jag önskar att alla stackars flyktingar får lugn och ro
och ett hem där de med trygghet kan bo

Decemberuppgörelsen tycks gå i kras
som när man kastar en sten i ett fönsterglas
Delade meningar politikerna har,
på överenskommelsen det tar

Så till slut en önskan jag har
att den nuvarande regeringen får sitta kvar
Att det blir bättre med någon annan tror jag ej på
Vi får väl se hur det kan gå

Kanske trevligt med ett omval
Då får vi höra politikernas förbättringstal

Text och bild: Karin Cederqvist

Gäddgratäng

Lägg **den kokta och rensade gäddan** i en smord ugnform.

Häll över **såsen**:

smör - 75 gr

svartpeppar - 2 krm

kryddpeppar - 1-2 krm

fyra kryddor - ½ tsk

vetemjöl - ¾ dl

mjök - 5 dl

vispgrädde - 3 dl

(eventuellt äggulor – 2)

-
1. Smält smöret
 2. Tillsätt saltet och alla kryddorna
 3. Rör ner mjölet
 4. Späd med mjölken och grädden
 5. Låt såsen koka i 5-10 minuter
 6. Tillsätt eventuellt äggulorna
 7. Häll såsen över den kokta och rensade gäddan som ligger i formen
 8. Strö gärna över lite kryddpeppar
 9. Gratiner i ugn 225 grader/ 15-20 minuter
 10. Servera med kokt potatis, grönsaker och eventuellt smält smör

Smaklig måltid och God Jul önskar Karin!

Miengäddan vill gärna ha vatten

Lite info om Miens vattennivå. Som ni säkert har sett, närmar sig nivån den kritiska gränsen 94.48. Vi har talat med Karlshamns Kommun och man räknar med en sänkning med ca 2cm per vecka om det inte regnar ordentligt. Ni kan följa nivån på kommunens hemsida. Miljö/vatten_avlopp /Vattennivån i MIEM varje vardag !!!

HÅLL TUMMARNA så vi slipper samma elände som för 2år sedan.

MVH MFVO Sven-Olof K

Här kommer en modern julsaga av Axel Lindberg med några komiska och mystiska inslag. Den heter "Jag och jultomten – En julsaga" och handlar om hur gränserna kan överskridas och vad det betyder att kunna räcka ut en hand. Att räcka ut en hand kan betyda att lyckan har fallit just i ditt knä, att just du har fått den fina möjligheten att gå på den vägen.

God Jul och Gott Nytt 2016!

Boel

En ny bekantskap

En kväll i slutet av oktober när jag var på väg hem efter jobbet, närmade sig plötsligt snabba steg bakifrån. En främmande röst med märklig brytning ropade:

– Ursäkta! Hallå!

Jag låtsades att jag inte hörde och ökade takten, främlingen gav sig inte.

– Ursäkta, min herre! Ursäkta!

En hand tog tag i min axel och jag vände mig irriterat om. Där stod en sorglig gubbe med trasiga kläder. En unken doft spreds omkring honom och jag rynkade på näsan i avsmak. Men så hände något märkligt, min sinnesstämning förändrades och jag överväldigades av sympati. Gubben tog åter till orda:

– Vi vill gärna följa med er!

Jag höjde förvånat ögonbrynen men svarade vänligt:

– Vet du vart jag är på väg?

Gubben log ett tandlöst leende.

– Visst vet vi det. Ni är på väg dit vi alla är på väg.

Han såg nöjt på mig.

– Det har du förstås rätt i på sätt och vis, sa jag.

Plötsligt ryckte gubben till och tappade balansen. Jag grabbade tag i honom. Gubben såg mig lugnt i ögonen och kraxade:

– Då slår vi alltså följe!

– Visst, varför inte, sa jag, släppte taget och torkade av handflatorna mot byxorna.

Gubben stoppade två fingrar i munnen och visslade. En stor, undernärd hund lösgjorde sig ur skuggorna och kom lufsande.

Väl hemma tappade jag upp ett hett bad. Gubben hoppade i och tre vattenbyten och två tvålar senare var han så gott som luktfri. Han fick låna en träningsoverall. Den hängde som en säck på honom.

– Är ni hungriga? frågade jag.

– Som vargar! svarade gubben och klappade sig på magen.

Men så gäspade han stort och sa:

– Innan vi äter måste vi sova!

Han lade sig på soffan och somnade omedelbart. Hunden la sig på golvet med huvudet placerat på gubbens fötter. Även jag gick till sängs.

Tissel och tassel

Jag vaknade. Det var strax efter midnatt. Lägenheten genljöd av tissel och tassel.

Vad var detta?

Välbekanta dofter fyllde mina näsborrar och jag klev upp. I köket slog en vägg av fuktig värme mot mig. Överallt fladdrade tända ljus, grytor stod och puttrade och bordet var täckt av fat fyllda med mat.

Gubben stod vid spisen och rörde om och hunden satt och tiggde.

Jag fick inte ur mig ett ord och gick ut i vardagsrummet. Där satt små figurer och pysslade, täljde, vek och slog in. Paket stod staplade mot väggarna och mitt på golvet höll en farkost på att ta form. Plötsligt röt gubben:

– M-a-a-a-t!

Figurerna släppte vad de hade för händerna, skyndade ut i köket och kastade sig över faten.

Där fanns gröt och köttbullar – prinskorv, julskinka, sill och potatis – fylld kalkon, janssonsfröstelse och fläskkorv – julmust, julöl och såser av alla de slag – lussekatter, pepparkakor och mandelmusslor med sylt och grädde. Och mycket, mycket mer.

Jag var vrålhungrig och trots att jag inte är speciellt förtjust i julmat proppade jag i mig så mycket jag kunde. Gubben hejade på:

– Det är bra! Se till att äta ordentligt nu! Det får alltid plats mer än man tror!

Själv åt han inget, men så fort ett fat var tömt ställde han fram ett nytt. När klockan slog tre var jag proppmätt och fullständigt utmattad. Jag stöp i säng.

Jag vaknade av hunger prick tjugofyra noll noll. Gubben stod i köket och i vardagsrummet var det verkstad. På gubbens befallning satte vi oss till bords och åt som om våra liv stod på spel. Faten länsades.

Proceduren fortsatte natt efter natt och jag tappade snart greppet om tiden. Jag blev tjockare och tjockare.

Förvandlingen

En natt blev jag väckt av gubben. Han hjälpte mig att ta på en röd dräkt och förde mig fram till hallspegeln. Jag fick en chock. Jag var vithårig och såg mycket äldre ut. Mina ögonbryn var buskiga, min mage jättestor och hakan pryddes av ett yvigt skägg.

När chocken lagt sig fylldes jag av lycka. Jag kunde inte hejda mig. Det bubblade i magen och ut kom ett bullrande skratt.

– HO, HO, HO, HO!

Min röst gick inte att känna igen. Vilken glädje! Så här hade jag inte känt på årtal. Gubben stod och mös i ett hörn och mumlade:

– Perfekt! Helt perfekt!

Han föste ut mig i vardagsrummet. Farkosten var färdig. När jag såg den ståtliga ren som var fastspänd framför, dök vaga minnesbilder av en undernörd hund upp.

Jag klev upp i släden och pressade ner min stora kropp bland oräkneliga paket. Gubben klappade ömt renen och viskade något i dess öra. Renen tog sats.

Vi flög ut ur lägenheten upp mot himlen. Bostadsområdet försvann under oss, vinden slet i skägget och snöflingor dansade mot ansiktet. Det var fantastiskt!

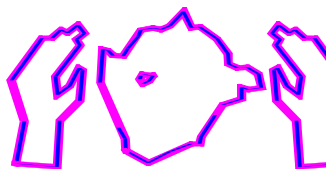
Jag började skratta. Och hur jag än försökte kunde jag inte sluta. Med glädjetårar rinnande ner för kinderna ropade jag:

-Hoppla Rudolf! Hoppla!

Och i mitt huvud hörde jag ekot av gubbens ord:

-Perfekt! Helt perfekt!

God Jul!

Händer runt Mien

December:		
Fred 4/12	18:00	Visans Vänner har julfest i Gäddeviksås Bygdegård. Det serveras gröt, skinksmörgås, kaffe och kaka. Lotterier. Kontaktperson Gun Ihlström 0477-150 80
Januari:		
Februari:		
Månd. 1/2		Manusstopp Mieninfo nr 1/16. Aktiviteter i mars, april och maj år 2016. Glöm ej att skicka in material. Vad som hänt och kommer att hända. Skriver du på dator: skicka då gärna på pinne, cd eller mejl.

Bastubaden fortsätter som vanligt på lördagarna.
Gympan drar igång i januari. Tider meddelas senare.

Mienet

Som ni nog har märkt så har Mienets utvidgning till masten i Hakeforsområdet dragit ut på tiden.

Från början var önskemålet från mastägaren att det skulle vara klart innan semestern. Kanske lite orealistiskt men i augusti/september trodde vi på.

Först drog det ut på tiden med alla tillstånd för att passera nära ån. Olika förslag cirkulerade fram och tillbaka mellan Mienet, vår leverantör NCC, våra kunder Wexnet och Krafringen, fastighetsägare, myndigheterna och våra 5 nya medlemmar i Hakefors.

Sedan visade det sig att det inte gick att trycka under vägarna. Nya tillstånd med väntan från Trafikverket för att få gräva igenom vägarna.

Trafikverket kunde dock inte godkänna en avgrävning av väg 655 (= gamla 29:an). Där måste den dyrare hammarborrningen göras. Och det tar också tid att vänta på en leverantör och lösa finansieringen av borringen.

Nu återstår, i skrivande stund, att borra under 655:an och att blåsa in fiber samt ansluta masten och våra nya medlemmar.

Förhoppnings går detta smärtfritt.

Krafringen har samförlagt kablar men kommer inte att ansluta förrän 2019 enligt deras nuvarande tidplan.

Claire har som projektledare gjort ett jättejobb med alla kontakter med myndigheter, leverantörer, kunder mm och att hålla ihop alla trådar och turer. **Tack Claire!**

Grisen

Christina på Högåsa berättar att Jan har skjutit ett stort vildsvin där. En bjässe på hela 140 kg och som uttagen vägde 100 kg.

Jan har skjutit både med bössa och kameran.

